

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning af 14.9.2005, E(2005) 2706 endelig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I forbindelse med privatiseringen af det nationale græske flyselskab »Olympiaki Aeroporia» oprettedes et nyt selskab »Olympiakes Aerogrammes» (»NOA«), som overtog førstnævnte selskabs flyvirksomhed, mens et andet selskab »Olympiaki Aeroporia-Ypiresies A.E.» (»OA«), en ny betegnelse for det nævnte selskab, varetog de øvrige virksomheder, bl.a. virksomhed i forbindelse med landing og bagage, samt vedligeholdelse og reparation af luftfartøjer. Kommissionen fastslog i den anfægtede beslutning, at følgende ydelser til NOA og OA var uforenelige med traktaten:

- det forhold, at NOA for fremlejning af luftfartøjer betaler en lejeafgift, der er lavere end den, der kræves af leasingelskaber, hvilket indebærer et tab for den græske stat og OA
- en undervurdering af de forskellige dele af NOA's virksomhed under dets oprettelse
- den græske stats kontantbetalinger til OA og dens betaling af forskellige låneydelser og udgifter, som skulle have været udredt af OA
- den græske stats tolerante adfærd over for OA med hensyn til skyldige skatter og sociale bidrag.

Den Helleniske Republik har med sit søgsmål anfægtet den del af beslutningen, som vedrører de udgifter, som NOA betaler for luftfartøjer. Den græske stat har anført, at der ikke er tale om statsstøtte, og at beslutningen er i strid med artikel 87, stk. 1, EF. Ifølge Den Helleniske Republik har den græske stat og NOA handlet som enhver uafhængig erhvervsdrivende, eftersom den øvrige lejeafgift, som betales af NOA, svarede til markedsprisen. Den Helleniske Republik har herved anført, at den anfægtede beslutning på dette punkt ikke er tilstrækkeligt begrundet.

For så vidt angår den del heraf, som vedrører vurderingen af dele af NOA's erhvervsvirksomhed, har Den Helleniske Republik fastholdt, at Kommissionen har anlagt en klart fejlagtig vurdering for så vidt angår fastsættelsen af de dele af OA's virksomhed, som blev overført til NOA, og at Kommissionens konklusion på dette punkt er behæftet med en begrundelsesmangel. Den Helleniske Republik har under alle omstændigheder hævdet, at beslutningen også er behæftet med en begrundelsesmangel for så vidt angår den del heraf, hvori Kommissionen fastslår, at der ikke foreligger former for statsstøtte, som er omfattet af artikel 87, stk. 3, EF, og har desuden anført, at Kommissionen på dette punkt begået en retlig fejl.

For så vidt angår den græske stats betaling af forskellige låneydelser og leasingudgifter har Den Helleniske Republik anført, at den har foretaget disse betalinger i dens egenskab af kautionist i henhold til den garanti, som den havde påtaget sig inden vedtagelsen af nævnte beslutning fra Kommissionen, hvori disse nævnes. Den Helleniske Republik har anført, at den efter betalingen af de pågældende beløb iværksatte proceduren i henhold til græsk ret med henblik på deres tvangsinddrivelse fra OA. Den Helleniske Republik har under henvisning hertil anført, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkelig begrundet på dette punkt, hvilket ifølge Den Helleniske Republik indebærer en klart fejlagtig juridisk vurdering.

For så vidt angår den del af beslutningen, hvori det fastslås, at NOA har efterfulgt OA, har Den Helleniske Republik fremført en række argumenter, hvorunder den har bestridt Kommissionens vurdering og har herved hævdet, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1 og artikel 88, stk. 2, EF samt en mangelfuld begrundelse.

Den Helleniske Republik har desuden anført, at der foreligger en tilsidesættelse af retten til kontradiktion samt af princippet om en god forvaltning, idet den ikke har haft mulighed for at fremføre sine synspunkter med hensyn til inddragelsen af de ukendte sagkyndige, som Kommissionen har henvist til. Den Helleniske Republik har endelig anført, at der foreligger en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og en begrundelsesmangel, eftersom Kommissionen i beslutningen kræver tilbagebetaling af den støtte, der er ydet i tidsrummet 2002-2004, skønt NOA først påbegyndte sin virksomhed den 11.12.2003.

Sag anlagt den 29. november 2005 — Endesa mod Kommissionen

(Sag T-417/05)

(2006/C 22/38)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Endesa, S.A. (ved: abogados M. Merola, M. Odriozola, S. Baxter og Muñoz de Juan, og barrister J. Flynn, QC)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Kommissionens beslutning af 15. november 2005 i sagen COMP/M.3986, Gas Natural/Endesa, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag vedrører en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 15. november 2005, hvori det blev fastslået, at en anmeldelse af 5. september 2005 om et offentligt tilbud om overtagelse af samtlige aktier i Endesa, S.A., indgivet af Gas Natural SDG, S.A., ikke gav anledning til en fusion af fællesskabsdimension.

Sagsøgeren har indledningsvis gjort gældende, at der foreligger en række proceduremangler. Sagsøgeren har herom for det første gjort gældende, at den anfægtede beslutning burde have været vedtaget inden beslutningen vedrørende den i fusionsforordningens artikel 22 fastsatte anmodning om henvisning, i betragtning af, at det følger af bestemmelsens ordlyd, at beslutninger vedrørende disse anmodninger skal vedrøre fusioner og overtagelser, der er i overensstemmelse med tærsklerne i en eller flere nationale lovgivninger, og som ikke er af fællesskabsdimension.

Sagsøgeren har for det andet kritiseret Kommissionen for en mangel på gennemsigtighed i forløbet for proceduren og den efterfølgende tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen burde have anmodet om en udsættelse af den nationale procedure, der forløber samtidig hermed for de nationale myndigheder. Sagsøgeren har anført, at fraværet af enhver anmodning herom er en alvorlig proceduremangel henset til grundprincipperne i fusionskontrollsystemet.

For så vidt angår realiteten, har sagsøgeren gjort gældende, at visse artikler i forordning (EF) nr. 139/2004 er blevet overtrådt⁽¹⁾, og at der er foretaget åbenbart urigtige skøn. Ifølge sagsøgeren er beslutningen i strid med de i fusionsforordningen fastsatte kompetenceregler, da den med hensyn til definitionen af fællesskabsdimensionen søger at vende bevisbyrden mod Endesa, hvilket klart er i strid med den omstændighed, at de regler, der regulerer Kommissionens enekompetence, er grundlæggende retsprincipper.

Sagsøgeren har derefter gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at tage hensyn til Endesas konsoliderede regnskaber for sidste regnskabsperiode, der blev udarbejdet i overensstemmelse med de fællesskabsmæssige regnskabsstandarder, som var gældende på tidspunktet for fusionen (NIC/NIIF), har tilsidesat

fusionsforordningens artikel 5 ved at fravige sin praksis og ved at tilsidesætte de principper, der er fastsat i meddelelsen om beregning af omsætning.

Sagsøgeren har tilføjet, at med hensyn til de tilpasninger, der er undersøgt i beslutningen i lyset af meddelelsen om beregning af omsætning, er flere af disse tilpasninger omfattet af en streng anvendelse af de gældende fællesskabsmæssige regnskabsstandarder, og at de ikke skal forveksles med tilpasningerne efter fusionsforordningens artikel 5. Under alle omstændigheder burde alle de i beslutningen undersøgte tilpasninger være anerkendt, da de har til formål at fastsætte den reelle værdi af de virksomheder, der er genstand for en fusion.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens enekompetence er blevet fejlagtigt afgrænset i beslutningen, og at den derfor er i strid med retssikkerhedsprincippet og bringer den ensartede anvendelse af fusionsforordningen i fare.

⁽¹⁾ EUT L 24, s. 1.

Sag anlagt den 9. november 2005 — Investire Partecipazioni mod Kommissionen

(Sag T-418/05)

(2006/C 22/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Investire Partecipazioni S.p.A (Italien) (ved Adv.Gian Michele Roberti og Adv. Alessandra Franchi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 11. august 2005, nr. 08405, og den supplerende beslutning af 23. august 2005, nr. 08720, annulleres.